

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali člen 41(1) Dodatnega protokola k Sporazumu z dne 12. septembra 1963 o pridružitvi med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Turčijo za prehodno obdobje pridružitve z dne 23. novembra 1970 (DP) nasprotuje določbi nacionalnega prava, ki je bila prvič uvedena po začetku veljavnosti zgoraj navedene določbe in v skladu s katero je prvi vstop družinskega člana turškega državljana, ki uživa pravni položaj v skladu s členom 41(1) DP, odvisen od tega, da družinski član pred vstopom dokaže, da se lahko preprosto sporazumeva v nemščini?
2. Ali člen 7(2), prvi pododstavek, Direktive Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine ⁽¹⁾ nasprotuje določbi nacionalnega prava, opisani v prvem vprašanju?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 224.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunalul Specializat Cluj (Romunija) 20. marca 2013 – Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei proti SC Volksbank România SA

(Zadeva C-143/13)

(2013/C 171/29)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Tribunalul Specializat Cluj

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei

Tožena stranka: SC Volksbank România SA

Vprašanje za predhodno odločanje

Ob upoštevanju, da v skladu s členom 4(2) Direktive 93/13/EGS ⁽¹⁾, ocena nedovoljenosti pogojev ne sme biti povezana niti z opredelitvijo predmeta pogodbe niti z ustreznostjo med ceno in plačilom za izmenjane storitve ali blago, če so pogoji jasno in razumljivo določeni;

in

ob upoštevanju, da se v skladu s členom 2[2](a) Direktive 2008/48/ES ⁽²⁾ opredelitev iz člena 3(g) Direktive 2008/48/ES o skupnih stroških kredita za potrošnika, ki vključujejo vse provizije, ki jih mora potrošnik plačati v zvezi s kreditno pogodbo, ne uporablja za opredelitev predmeta kreditne pogodbe, zavarovane s hipoteko,

se postavlja vprašanje, ali

je pojma „predmet“ in „cena“ iz člena 4(2) Direktive 93/13/EGS mogoče razlagati tako, da ta pojma – „predmet“ in/ali „cena“ kreditne pogodbe, zavarovane s hipoteko – poleg elementov, ki pomenijo protidajatev, ki jo je treba plačati kreditni instituciji, vključujeta tudi efektivno obrestno mero kreditne pogodbe, zavarovane s hipoteko, ki jo sestavljajo zlasti obrestna mera, fiksna ali spremenljiva, bančne provizije in drugi stroški, vključeni in opredeljeni v kreditni pogodbi?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288).

⁽²⁾ Direktiva 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS (UL L 133, str. 66).

Tožba, vložena 22. marca 2013 – Kraljevina Španija proti Evropskemu parlamentu in Svetu Evropske unije

(Zadeva C-146/13)

(2013/C 171/30)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Kraljevina Španija (zastopnika: E. Chamizo Llatas in S. Centeno Huerta, agenta)

Toženi stranki: Evropski parlament in Svet Evropske unije

Predlog tožeče stranke

— Uredba (EU) št. 1257/2012 ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2012 o izvajanju okrepljenega sodelovanja na področju uvedbe enotnega patentnega varstva naj se razglasi za pravno neobstoječo ali, podredno, v celoti razglasi za nično.

— Podredno, naj se razglasi ničnost:

(a) člena 9(1) v celoti in člena 9(2) v delu, kot izhaja iz petega razloga te tožbe;

(b) člena 18(2) v celoti in vseh sklicevanj na Enotno sodišče za patente kot sodni režim evropskega patenta z enotnim učinkom in kot vir prava evropskega patenta z enotnim učinkom, ki jih vsebuje navedena uredba.

— Evropskemu parlamentu in Svetu Evropske unije naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Kršitev vrednot pravne države, in sicer z vzpostavitvijo ureditve, ki temelji na dokumentu, ki ga je izdal Evropski patentni urad, katerega akti niso podvrženi sodnemu nadzoru.
2. Neobstoja akta Unije in, podredno, neobstoja pravne podlage za sporno uredbo, ker niso bili uvedeni ukrepi, ki bi zagotavljali enotno varstvo, določeno v členu 118 PDEU.
3. Zloraba pooblastil, in sicer zaradi uporabe okrepljenega sodelovanja za drugačne namene od tistih, ki so predvideni v Pogodbah.
4. Kršitev člena 291(2) PDEU in, podredno, kršitev sodne prakse *Meroni*, in sicer z določitvijo letnih pristojbin in deleža razdelitve le-teh.
5. Kršitev sodne prakse *Meroni*, in sicer s prenosom nekaterih upravnih nalog v zvezi z evropskim patentom z enotnim učinkom na Evropski patentni urad.
6. Kršitev načel samostojnosti in enotnosti pri izvajanju prava Unije v zvezi s sistemom za uveljavitev Uredbe.

(¹) UL L 361, str. 1

Tožba, vložena 22. marca 2013 – Kraljevina Španija proti Svetu Evropske unije

(Zadeva C-147/13)

(2013/C 171/31)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Kraljevina Španija (zastopnika: S. Centeno Huerta in E. Chamizo Llatas, agenta)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi tožeče stranke

- Uredba Sveta (EU) št. 1260/2012 (¹) z dne 17. decembra 2012 o izvajanju okrepljenega sodelovanja na področju uvedbe enotnega patentnega varstva v zvezi z veljavno ureditvijo prevajanja naj se razglasi za nično in Svetu naj se naloži plačilo stroškov.
- Podredno, členi 4, 5, 6(2) in 7(2) Uredbe Sveta (EU) št. 1260/2012 z dne 17. decembra 2012 o izvajanju okrepljenega sodelovanja na področju uvedbe enotnega patentnega varstva v zvezi z veljavno ureditvijo prevajanja naj se razglasi za nične in Svetu naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Kršitev načela prepovedi diskriminacije, in sicer zaradi vzpostavitve ureditve, ki je v škodo osebam, katerih jezik ni angleščina, francoščina ali nemščina, zaradi česar je ureditev nesorazmerna z želenim ciljem.
2. Neobstoja pravne podlage člena 4 za ureditev prevajanja v primeru spora, ki ne zadeva neposredno jezikovne ureditve za evropske pravice intelektualne lastnine, kot jo določa člen 118, drugi odstavek, PDEU.
3. Kršitev načela pravne varnosti.
4. Kršitev sodne prakse, kot izhaja iz sodbe *Meroni*, in sicer ker se Evropski patentni urad pooblašča za upravljanje sistema nadomestil (člen 5) in za objavo prevodov (člen 6(2)).
5. Kršitev načela avtonomnosti prava Unije, in sicer ker se uporaba Uredbe pogojuje z začetkom veljavnosti Sporazuma o Enotnem sodišču za patente.

(¹) UL L 361, str. 89.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 25. marca 2013 vložilo Raad van State (Nizozemska) – A, druga stranka: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Zadeva C-148/13)

(2013/C 171/32)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Raad van State

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: A

Druga stranka: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Vprašanje za predhodno odločanje

Katere meje določata člen 4 Direktive Sveta 2004/83/ES (¹) z dne 29. aprila 2004 o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca ali osebe, ki iz drugih razlogov potrebuje mednarodno zaščito, in o vsebini te zaščite ter Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti njena člena 3 in 7, glede načina preverjanja verodostojnosti zatrjevane spolne usmerjenosti in ali se te meje razlikujejo od tistih, ki veljajo za presojo verodostojnosti drugih razlogov za preganjanje, in če je tako, po čem?

(¹) UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 7, str. 96.